

Vi skal hertil bemærke, at vi nærer nogen Betænkelighed ved, at det ved Lov forbydes Kvinder — i inddragne Virksomheder — at arbejde om Natten, hvad der indenfor betydende Kredse af Kvinder vil blive opfattet som Indgreb i deres personlige Frihed, hvorved de tillige hindres i at ernære sig ved Arbejde, som maa udføres i Nattimer. Affattes Bestemmelsen derimod som af os foreslaaet med Anvendelse af Ordet »indrømmes« og i den Betydning, at Kvinderne derefter ere frit stillede med Hensyn til, om de vil gøre Brug af Indrømmelsen, falder denne Anke bort, men den praktiske Betydning af Bestemmelsen vil muligvis derved forringes en Del.

§ 35 har vi foreslaaet at udskyde, da det er vor Overbevisning, at Indførelse af en saadan Ordning vil være særlig egnet til at sætte Splid mellem Arbejdere og Arbejdsgivere og maaske netop derved ægge Arbejdsgiveren til Modstand overfor Foranstaltninger, som han under andre Omstændigheder villig lod foretage, selv om de ikke kunde kræves. Det maa ligeledes anses for givet, at en Samvirken mellem Tilsynet og Arbejderudvalg, saaledes som denne Samvirken er udformet i Flertallets Forslag, vil paadrage Tilsynet et saa betydeligt Arbejde med Bogholderi, Korrespondance og Forhandlinger, at Omkostningerne ved Lovens Gennemførelse derved vil blive i høj Grad forøgede.

København, den 30. November 1910.

Allerærbødigst

Chr. Christensen.

For E. Svendsen.

Carl Weitemyer.

/ Chr. Christensen.
